

Beste vrienden cultuurliefhebbers
Beste Paul

50 jaar, een halve eeuw. 't Is gemakkelijk en snel uitgesproken maar we weten allemaal dat niets vanzelf gaat. 't Is maar goed, Paul, dat je het aantal uren dat je bent bezig geweest niet hebt opgeschreven want je zou er waarschijnlijk zelf niet goed van zijn. We spreken hier immers over het equivalent van een meer dan belangrijk deel van je leven.

Gelukkig staat de opsomming van je verwezenlijkingen in het programmaboekje zodat je ons bespaart om ze allemaal te vermelden want dan zou het inderdaad een lange avond worden. Of je zelf, in 1967, enig idee had welk een palmares je de volgende 50 jaar zou neerzetten? Ik denk het niet. Je begint eraan en je gaat ervoor en van 't een komt 't ander.

Ik was zelf 8 jaar jong toen je begon met de uitbouw van VTB. Hoeilaart was in de tijd een totaal andere gemeente, nog volledig in de ban van de druiventeelt. Cultuur was zeker nog geen populair begrip. De televisie had het venster naar de wereld al een beetje geopend maar de ontvoogding van de Vlaming stond nog maar in de startblokken.

Het is jouw verdienste, Paul, dat je voor tal van Hoeilanders dat venster op cultuur hebt opengesmeten. Dankzij jouw inzet en organisatietalent ontdekten velen de waarde van theater, van opera, van reizen ... In een periode dat dat nog helemaal niet evident was, kreeg je de Hoeilander uit zijn luie zetel en hielp je hem en haar ontdekken dat het leven meer was dan eten, drinken, werken en slapen. Daarvoor kan men je niet dankbaar genoeg zijn. Het verenigingsleven is de hoeksteen van het dorpsleven. Door mensen bij elkaar te brengen, bouw je geduldig aan een gemeenschap die wil samenleven, die respect toont voor elkaar, die elkaar stimuleert, die elkaar helpt, solidair en in vriendschap.

Dat verenigingsleven is een delicate constructie die gedragen wordt door mensen die verantwoordelijkheid en initiatief nemen, mensen die bereid zijn om een belangrijk stuk van hun vrije tijd ter beschikking te stellen van anderen. Ze lopen niet dik, dat type mannen en vrouwen, je zou bijna kunnen stellen dat het een bedreigde soort is want, laten we eerlijk zijn, de jongere generaties zien het minder en minder zitten om zich dag in dag uit voor een vereniging in te zetten.

Hoeilaart mag zich gelukkig achten nog een aantal exemplaren in de etalage te hebben en dat is ook wat onze gemeente zo speciaal maakt. We moeten die sterke persoonlijkheden van ons verenigingsleven koesteren en zelfs verwennen, want hun werk is van een uitzonderlijk groot belang.

We vieren vandaag Paul Vanloo, mag ik het voorzichtig zeggen, Paul, geen gemakkelijk mens. Ik zou zelfs het woord 'moeilijk' willen gebruiken want in jouw dagelijkse werk om stenen te verleggen in de rivier, durf je wel eens met serieuze rotsen afkomen die serieus wat water verplaatsen.

Paul geeft zich altijd voor de volle 100%, niet alleen in het organiseren maar ook in de discussies. Over ongeveer alles heeft hij een uitgesproken mening en vaak slingeren de argumenten als een olifant door de porseleinkast. Zo kennen we Paul en zo is hij consequent al 50 jaar. Iedereen weet dat en de ene kan daar al beter mee om dan de andere. Maar laat ons eerlijk zijn, Paul, als je het grote plaatje neemt - wat je allemaal voor elkaar gekregen hebt binnen onze Hoeilaartse gemeenschap - is zo overdonderend, dat we er de rest graag bij nemen.

Ik ben er trouwens van overtuigd dat om dit allemaal 50 jaar vol te houden, je sowieso, op je strepen moet staan en moet vechten voor je ideeën.

Paul heeft een aantal jaren geleden, in 2008 dacht ik, de grootste Hoeilaartse onderscheiding ontvangen die onze gemeenschap uitreikt: de Hoeilaartse Parel. Dat bewijst dat onze gemeenschap je meer dan erkentelijk is en je respecteert als een belangrijk man.

Ik weet Paul dat je soms twijfelt aan de waardering die Hoeilaart heeft voor alles wat je in die halve eeuw verwezenlijkt hebt. Hoeilaart is niet altijd uitbundig, maar laat mij daar dit tegenover stellen: wie zo'n palmares kan voorleggen als jij, die mag daar niet langer aan twijfelen. 50 jaar succes hebben, 50 jaar mensen meekrijgen naar alle mogelijke activiteiten, 50 jaar lang mensen bijzonder mooie momenten geven, dat zou je niet gelukt zijn zonder de waardering en het respect van al jouw cultuurklanten. Zij zijn er het ultieme bewijs van.

En dat er soms wat kritiek is, wat commentaar, daar mag je vanaf vandaag niet van wakker liggen. Je hebt niets meer te bewijzen.

Ik wil trouwens eindigen met bijzonder goed nieuws. Nergens heb ik de voorbije weken gelezen dat je na vanavond met alles stopt. Gelukkig maar! Er is nog werk aan de winkel.

Ik stel voor, Paul, dat je je echtgenote voor deze gelegenheid een dikke kus geeft, voor alle tijd die je in VTB en niet in haar gestoken hebt.

Proficiat Paul, en doe er nog 50 jaar bij.

Jan Van Assche
Voorzitter Davidsfonds Hoeilaart